

ÎN C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Covalschi Elena,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Proprietăților de Locuințe Privatizate nr. 50/295 COOP împotriva Nataliei Smolianicova și Covalschi Elena, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Covalschi Elena și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 februarie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 29 noiembrie 2013, APLP nr. 50/295 COOP a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Smolianicova și Covalschi Elena, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului personal deschis la APLP nr. 50/295 COOP pe numele pîrîților, SA „Termocom” în procedura planului a livrat energie termică.

Menționează că pîrîții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la 01 august 2013, constituie suma de 5500 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Susține că conform art. 10, 17, 18 al hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Cu referire la prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, afirmă că este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, însă necatînd la acest fapt pîrîții sunt informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care se pune în vederea acestora să-și execute obligațiile care nu le-au executat pînă în prezent.

Solicită încasarea de la pîrîți Natalia Smolianicova și Covalschi Elena în mod solidar în beneficiul APLP nr. 50/295 COOP cu titlu de datorie suma de 5 500 lei, precum și cheltuielile de judecată.

Pe parcursul examinării pricinii APLP nr. 50/295 COOP și-a modificat cerințele din acțiune solicitând încasarea în beneficiul APLP nr. 50/295 COOP a datoriei în sumă de 2500 lei și a cheltuielilor de judecată (f. d. 26-verso).

Prin hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 17 februarie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul Nataliei Smolianicova și Covalschi Elena în mod solidar în beneficiul APLP nr. 50/295 COOP datoria în sumă de 2 500 lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 270 lei (f. d. 32-33).

La 18 martie 2014, Covalschi Elena a depus cerere de apel prealabilă împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii (f. d. 37).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Covalschi Elena și s-a oferit termen apelantei pînă la data de 07 octombrie 2014 pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea apelului motivat (f. d. 41-42).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, s-a oferit termen suplimentar apelantei pînă la data de 28 octombrie 2014, pentru înlăturarea neajunsurilor din cererea de apel (f. d. 45-46).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014, cererea de apel depusă de Covalschi Elena a fost restituită, în temeiul neconformării indicațiilor instanței (f. d. 58-59).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2015, a fost admis recursul declarat de către Covalschi Elena, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014 și restituită pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f. d. 97-99).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Covalschi Elena și menținută hotărîrea primei instanțe (f. d. 132-134).

În susținerea concluziilor enunțate instanțele au stabilit că pîrțile sunt proprietare a apartamentului nr. 8, str. Ialoveni 99 b, mun. Chișinău și beneficiază de toate serviciile comunale, însă nu achită regulat plata pentru serviciile prestate, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale, prin contul personal, prin graficul de eşalonare a datoriei, prin extrasul din registrul bunurilor imobile și ordinul de încasare a numerarului.

Totodată, cu referire la prevederile art. 60 Codul cu privire la locuințe, care indică că chiriașul este obligat să plătească la timp chiria și pentru serviciile comunale, instanța de apel a reținut corectitudinea soluției primei instanțe, care a încasat datoria solicitată în mod solidar, deoarece pîrțile nu dețin conturi personale separate, astfel nu se calculează separat sumele pentru prestarea serviciilor comunale conform cotelor-părți ce le dețin.

La 10 martie 2016, Covalschi Elena a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și contravine prevederilor normelor de drept material și procedural.

Susține că instanța de apel a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, deoarece alături de ea sunt și alte persoane care dețin în proprietate cote-părți din apartamentul nr. 8, str. Ialoveni, 96, bl. B, mun. Chișinău, care la fel sunt obligați să achite datoria pentru serviciile comunale prestate, proporțional cotei lor din apartamentul sus menționat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 21 ianuarie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 12 februarie 2016, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 13190 (f. d. 135).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 martie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Covalschi Elena este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Covalschi Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, nu poate constitui temei de admitere a recursului nici argumentul recurentului cu privire la soluționarea problemei drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, deoarece neintervenirea derivă din prevederile art. 62 alin. (5) CPC, care indică că intervenirea în proces se dispune, printr-o încheiere, pînă la închiderea dezbaterilor judiciare înaintea primei instanțe, ori persoanele care nu au participat la proces, dar consideră că sînt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească nu sunt private de posibilitatea de a solicitat revizuirea hotărîrii în temeiul art. 449 lit. c) CPC.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Covalschi Elena asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Covalschi Elena ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Covalschi Elena se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari